

derfor rigtigt, at man til at begynde med traf saadanne Forholdsregler med Hensyn til Appellen, at man kunde være sikret imod en saadan Overbebyrdelse. Det har imidlertid nu vist sig, at det er forholdsvis faa Sager, som appelleres til Overnævne; disse kan sikkert overkomme betydeligt mere end det, de har faaet at bestille. Der er altsaa for saa vidt ikke nogen Hindring for en udvidet Adgang til Appel, og naar der ikke er nogen saadan praktisk Hindring, finder jeg det, som sagt meget heldigt, at der gives en større Adgang til Appel. Det er jo saa, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, at ikke alle Nævn har vundet lige Tilfredshed og Tilid i Befolkningen, og det er vistnok ogsaa saa, at Loven haandhæves og anvendes meget forskelligt af de forskellige Nævn. Det er derfor i sig selv meget ønskeligt, at der er fælles Appellinstanser, som kan skabe den fornødne Retslighed, den fornødne Ligelighed i Lovens Anvendelse og retlede de Nævn, som maaske paa en eller eller anden Maade kommer udenfor Lovens Rammer.

Endelig vil jeg blot tillade mig en Bemærkning angaaende Lovforslagets Redaktion. Ærede Medlemmer vil vide, at alle Huslejelove, ogsaa den nugældende og ogsaa det foreliggende Lovforslag, paa mange Punkter er affattede i stor Almindelighed, saaledes at det allermeste overlades til rent Skøn. Dette var ganske naturligt, da man skrev de første Huslejelove. Det var et helt nyt Omraade, man gik ind til, man vidste ikke, hvorledes Forholdet vilde udvikle sig, og man maatte derfor nødvendigvis lægge meget i Nævnenes Hænder; det maatte i høj Grad blive et Tilidsforhold mellem Lovgivningsmagten og Huslejenævne, der blev Bærere af Lovens Anvendelse. Efter at vi nu imidlertid har haft en Række Huslejelove, der har virket i flere Aar, er det muligt, at Erfaringerne har nedfældet sig saaledes, at man kunde give mere bestemte og klare Lovregler, saa at man ikke behøvede at overlade slet saa meget til Skønnet og derfor heller ikke at udsætte sig for, at dette Skøn blev truffet saa forskelligt af de forskellige Myndigheder, som det nu er Tilfældet. Det er muligt, at man i Stedet for helt i Almindelighed holdte Bestemmelser kunde sætte nogle mere bestemte og klare. Om det lader sig gennemføre, kan jeg ikke sige i Øjeblikket, men jeg synes, det er berettiget at ønske en saadan Forandring. Det vilde være meget heldigt, om det kunde vise sig muligt at

foretage en saadan Ændring. Jeg henstiller derfor til det kommende Udvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa Lovforslagets Redaktion og at undersøge med den højtærede Ministers forventede gode Bistand, om der ikke skulde være et eller andet Punkt, hvor det nu vilde være muligt at skabe mere faste og klare Regler, saaledes at der overlodes mindre til Skønnet, og Borgerne forud med større Bestemthed kunde vide, hvad de egentlig havde et rette sig efter.

Hvad det andet foreliggende Lovforslag, Nedrivningslovforslaget, angaar, skal jeg indskrænke mig til den Bemærkning, at mine Venner og jeg erkender, at de Grunde, som i sin Tid førte til at give denne Lov, fremdeles er til Stede, og at det derfor er baade rigtigt og nødvendigt at foretage den Forlængelse af Lovens Gyldighed, som den højtærede Minister her har foreslaaet.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale de to Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Bramsnæs: De to ærede foregaaende Talere, som har været Ordførere for henholdsvis Venstre og det konservative Parti, har udtalt deres principielle Tilslutning til en Forlængelse af den nugældende Huslejelov. Jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til de ærede Medlemmers Anskuelse. Jeg mener ogsaa, at det er absolut nødvendigt, og for øvrigt udenfor al Diskussion, at man forlænger Gyldigheden af denne Lov til Beskyttelse af Lejernes Interesser. Naar jeg udtaler min Tilslutning hertil, vil jeg dog tage det Forbehold, at jeg ikke er enig i de Udtalelser, det ærede 2det tingvalgte Medlem (Godskesen) fremsatte om, at vi ved den almindelige Huslejelov tilsidesatte Fremtidens Interesser for Nutidens paa den Maade, at vi regulerede Huslejen for de nuværende Slægter og de nuværende Lejere, men vanskeliggjorde Vilkaarene for de senere Lejere, fordi man hindrede Byggeriet ved Huslejeloven. Denne Udtalelse, at Huslejelovgivningen hindrer Byggeriet, er jo fremkommet Gang efter Gang, naar dette Spørgsmaal er blevet debatteret. Jeg har haft Lejlighed til at gennemtænke Spørgsmaalet mange Gange og har ogsaa gjort det, men er stadig kommet til det Resultat, at jeg ikke kan se, at der ligger noget reelt bag en saadan Udtalelse. Jeg tror ikke paa dens Realitet og er ikke blevet overbevist om dens Rigtighed. Jeg er heller ikke blevet over-